

The consequence of non-redemption of the thing within the specified period was its sale with the permission of the court. If the proceeds exceeded the debt of the mortgagor, the surplus was returned to the latter. When the amount was less than the debt, the difference was levied on the rest of the mortgagee's property. The contract of pledge of movable property was concluded for an indefinite period. In this case, the pledgee appealed to the court, which set the redemption period, as reported by the pledgor. If during this time the mortgagor did not redeem the thing, the ownership of it passed to the mortgagee.

Literature

1. Блажівська О. Систематизація цивільного законодавства на українських землях у докодифікаційний період (на прикладі великого князівства литовського). *Наукові праці Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2014. № 3(15). С. 1-5.

2. Захарченко П.П. Історія держави і права України. С. 32-55.

3. Бачур Б.С. Інститут земельних відносин у цивільному звичаєвому праві України в X – середині XIX століть (історико-правовий аспект): монографія. Одеса: ОНУ ім. І.І. Мечникова, 2008. С. 72-134.

4. Ковальова С.Г. Інститут заповіту в праві українських земель Великого князівства Литовського. *Держава і право: зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки*. Випуск 33. Київ: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2006.

5. Дудник О.В. Історія держави і права України: навч.-метод. посіб. Умань, 2012. 141 с.

6. Іванов В. Історія держави і права України: підручник. Київ, 2013. 892 с.

УДК 347.822.4:347.824(043.2)

Ковригіна О.К., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Рибікова А.В., к.ю.н., доцент

УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У ПОВІТРЯНІЙ СФЕРІ

На даний момент повітряне право є необхідним підґрунтям для формування національної внутрішньої та зовнішньої політики, розвитку авіації України, забезпечення безпеки її діяльності та раціонального та ефективного використання з питань національного повітряного простору, правового забезпечення виконання прийнятих політичних рішень.

Актуальність зазначеної проблеми полягає в тому, що бурхливий розвиток цивільної авіації у всьому світі та в Україні,

зростання потреб у використанні повітряного простору і розширення кола його користувачів зумовлюють необхідність вдосконалення внутрішньодержавного повітряного права України. Також слід зазначити, що використання повітряного простору України прямо пов'язано із забезпеченням політичної, економічної, соціальної, екологічної безпеки держави, добробуту населення країни.

Наразі об'єктом правового регулювання, наукового дослідження та вивчення є авіатранспортна діяльність цивільної авіації. Але й мають вважатися об'єктами інші види авіаційної діяльності, що обумовлено безпосередньою участю авіації у відтворювальному процесі не тільки у ролі перевізника, а й при виконанні інших робіт (участь у будівельно-монтажних роботах, внесення добрив, отрут при боротьбі із шкідниками сільськогосподарських насаджень, лісів, охорона державного кордону, аеронавігаційне обслуговування, використання авіації у науково-дослідних цілях, для виконання соціальних завдань на платній та безоплатній основі) та ін.

Історичне формування повітряного права в Україні тривалий час не мало самостійного характеру, а було представлено правовою доктриною і практикою розвитку повітряного законодавства СРСР. І тільки за часів державної незалежності України спостерігається бурхливий розвиток її повітряного законодавства. В той же час Повітряний кодекс України, прийнятий 1993 року як основний нормативний акт, що регулює діяльність цивільної авіації, багато в чому повторює традиції радянського повітряного законодавства і потребує внесення докорінних змін, доповнень, спрямованих на врахування нових реалій розвитку суспільних відносин у сфері цивільної авіації та вимог стандартів і рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), регіональних спеціалізованих міжнародних інституцій у Європі та Євро контролю.

За роки незалежності щодо цих питань у процесі державотворення вирішені два основних взаємопов'язаних завдання: 1) правове забезпечення природної суверенної влади України як незалежної суверенної держави щодо розташованого над її територією повітряного простору; 2) правового режиму використання повітряного простору, а також правового забезпечення міжнародних повітряних зв'язків України з іншими країнами. Усе це свідчить про відповідне завершення процесу формування у правовій системі України окремої галузі - повітряного законодавства і повітряного права.

Використання повітряного простору України в рамках правового регулювання передбачає такий вид діяльності, в процесі якої відбувається переміщення у повітряному просторі повітряних суден,

ракет та інших матеріальних об'єктів. Користувачами повітряного простору визнаються громадяни та юридичні особи, що наділені у встановленому порядку правом на здійснення діяльності щодо використання повітряного простору. Використання повітряного простору може бути пов'язане також з будівництвом висотних споруд, з діяльністю, в процесі якої відбуваються електромагнітні та інші випромінювання, викиди в атмосферу речовин, що погіршують видимість, з проведенням вибухових робіт й аналогічних дій тощо. Безумовно, це потребує свого регулювання, але, як уявляється, нормами не повітряного законодавства, а екологічного (інститут охорони атмосферного повітря).

Таким чином, авіатранспортна діяльність є складовою авіаційної діяльності у широкому розумінні. У свою чергу, виконання усіх видів авіаційної діяльності неможливе без використання у повітряному просторі різних видів літальних апаратів. Проте єдиної класифікації літальних апаратів та визначення при цьому їх правового статусу законодавством України не передбачено, що утруднює формування основ правового регулювання відносин власності та інших майнових і немайнових прав, пов'язаних із цими апаратами та регламентацію їх використання у повітряному просторі щодо їх функціонального призначення, а також прав, обов'язків та відповідальності користувачів повітряного простору. З огляду на це доцільно акцентувати увагу на проблему цілісності повітряного права. Цілісність права взагалі виступає як принцип його існування.

Об'єктивною причиною формування тісного взаємозв'язку національного та міжнародного повітряного права є збігання об'єктів, що підпадають під праворегулювальний вплив і міжнародного, і національного повітряного права. До таких об'єктів слід віднести: повітряний простір, польоти іноземних повітряних суден над державною територією, польоти національних повітряних суден за межами території держави — реєстрації повітряного судна (державної території), міжнародні перевезення, обслуговування яких можливе виключно національними перевізниками різних країн, які дійсно використовують для цього свої повітряні судна, авіатранспортні мережі, аеропорти, що належать до авіатранспортних систем окремих країн, а також міжнародний повітряний простір.

Отже, розглянувши повітряне право з урахуванням різних аспектів, можна зробити висновок що чинне законодавство потребує негайних змін та навіть повного логічного оновлення. Тому що, як вже було зазначено, використання повітряного простору України прямо пов'язано із забезпеченням політичної, економічної,

соціальної, екологічної безпеки держави, добробуту населення країни.

Література

1. Шереметьєва Є.Т. Теоретичні та методологічні дослідження повітряного права України. *Наукові праці національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник. «Повітряне і космічне право»*. Зб. наук. пр. Київ: НАУ, 2009. № 1 (10). С. 7-11.

2. Козловський А.А., Боярська З.І. Розвиток концепції повітряного права України: історія та сучасність. *Наукові праці національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник. «Повітряне і космічне право»*. Зб. наук. пр. Київ: НАУ, 2009. № 3 (12). С. 8-12.

УДК 347.85(043.2)

Kozhemiaka T., student,

National Aviation University, Kyiv, Ukraine

Scientific advisor: Vodolaskova K.Yu., Ph.D., Associate Professor

PRIORITY DIRECTIONS OF LAWYER'S LEGAL CULTURE DEVELOPMENT

The relevance of the study of the legal culture of lawyers in a modern Ukrainian society is due the necessity to increase the professional competence of legal personnel, their readiness for humanistic education of student youth at the present stage of development of the state.

The high level of professional culture of lawyers is an urgent problem today, as the successful solution of the problems of the state-building process directly depends on the professionalism of legal personnel.

In general, the reform of higher legal education is a multifaceted problem that has important social and scientific significance and requires a new interdisciplinary understanding and use of modern methodological approaches to the formation of professional culture of future lawyers [1].

Today, advocacy is a certain type of social activity that differs from others by its specific properties, which are to protect rights and freedoms.

In the scientific literature there are different approaches to define the essence and content of professional culture. Thus, Skakun O.F. identifies such elements of professional culture of a lawyer as legal, political, psychological, ethical, aesthetic, ecological, economic,